

Hans. Kui se on mittoverda; agga need en jānsid. fes paljo seggawad; innime se ðīnel on wigga, ei tabba Jummal ðīne anda.

Peet. Nagu kust tuñkuse õiete, et tahhawad miñna?

Hans. Kui lessed haffawad wålia kaisma kui sa wahhid, ei sel våval ei heida ennam perret; ogga sel våval kui nemmad paisgai seiswad, siis ei moi usküda.

Peet. Kuida siis se járele perret heitwad?

Hans. Löwad üles keritama, fölemad ümber, wahhest faua, kui emma noot on, rohhest hei mod usinamiinne kui emma wålja eñnast ãnnab, ja kui hei mod suhhogi, siis wanna verre sadikud liñhud labkuwad sagaañ, siis on rohho.

Peet. Kui agga nemmad förges olla peale heitwad, mis nou siis on?

Hans.

Hans. Siis lei'ataksé o'saga hovis åtra vui ta wakka ñise; wakka mñnes vötta emma kiñni, ja te nenda kui teista ütlesin.

Peet. Kui agga nemmad maddalas on?

Hans. Siis panne walge linnu pu alla, teine o's pu su kui ge tiikvokesjega kiñni, sata teised vårrast pu sisse minneima; siis lendega ehk teine ülle teise risus mucus lähewad peale ika.

Peet. Missugugi! Pu nemmad armasta, mad keige ennaninne?

Hans. Se mis on õige emma pu, olgo kuus ne, haabne, mändne; kelkel ei olle ühte gi lomokost, mis råhf ei olle raunud.

Peet. Agga mis siis kui neid on?

Hans. Kui neid on, ehk on õnes seest, ehk kore wahhel foielessi ehk roukoleessi, se ep olle mitte plink pu, neid raiub råhn iggat aial.

Met-